

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 5330. B.

Notă

pentru preoțimea archidieceșană.

Consistoriul vine prin aceasta a chema atențiunea preoțimei archidieceșane asupra opului „Colecțiune de predice ortodoxe române“, lucrat și edat cu bine cuvântarea Înalt Preasântitului arhiepiscop și metropolit al Bucovinei și Dalmației, Dr. Silvestru Morariu-Stroiesci în Bucovina, de parochol Ioan Berariu din Stroiesci în Bucovina.

Aceasta colecțiune cuprinde 30 cuvântări bisericesci, parte pentru dumineci și sêrbători, parte pentru înmormântări, parastase și alte solemnități bisericesci.

Prețul cărții broșurate este 1 fl. v. a., și autorul oferă 25% adeca a patra parte din suma, ce se va aduna din archidieceșana noastră, pentru ajutorirea celor mai sêrmâne preotese vèduve sau orfani de preoți din archidieceșă.

Doritorii de a-și procura aceasta carte au a trimite banii de prenumeratiune sau pe calea ofiilor protopresbiterale respective, sau și dea dreptul la Consistoriul archidieceșan cel mult până la 20 Decembre a c., ca să se poată procura numărul recerut de esemplare.

Sibiu, din ședința Consistoriului archidieceșan, ca senat strîns bisericesc, ținută la 17 Novembre, 1887.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nicanor Frateșiu m. p.,
secretariu.

Sibiu, în 24 Novembre, 1887.

(O) Trebuie să existe în organismul social al popoarelor o distribuție simetrică a claselor, cari îl compun. Trebuie să existe un echilibru natural între elementul cult și cel brut, dacă este vorba ca roata societății să se țină în ogașia lor cea adevărată.

Preponderanța elementului inteligent a dus la ruina regelui, și lipsa absolută a acestuia ne-a făcut pe noi români să fim robii pământului, până bine de curênd.

Este deci de sine înțeles, că statele moderne, cari cearcă a pètrunde până în măduva reilor, cari le bântuie, nu au putut să peardă din vedere aceste momente atât de însemnate ale existenței lor.

Ca să nu mergem mai de parte, chiar la noi în Ungaria, țeara căpătuieților de nemeși scăpătați,

sporirea fără de seamă a oamenilor cu pregătiri teoretice, a pus pe gând capetele guvernanților. „Nu-i treabă“ și au țin. Pe lângă toată bunăvoința și dragostea față cu propriul neam ales, posturi nu s'au putut da la deci și sute de indiviți, cari pe baza cualificării lor aveau drept a le pretinde. Ear oamenii aceștia, aparținători clasei inteligente, nu și-au dat brațele cu lucrul cel greu al plugariului, ori al meseriașului; de coarnele plugului nu se pot apuca, calapodul nu i prinde, și astfel le rămâne alternativa de a lua lumea în cap, ori de a se sinucide.

Și fac întocmai.

Buletinele emigranților spre America și acelor ce și-au urit țielele merg mână în mână și cresc din țin în țin.

În fața acestei stări de lucruri, n'a trebuit deci un cap de geniu, care să observe că a intrat o conturbațiune primejdioasă în echilibrul social al Ungariei. Țicem, n'a trebuit un cap de geniu, căci a observa rēul, când îți arde degetele, este o observație prea de toate țilelele.

Noroc totuși, că l'a observat dl Augustin Trefort, ministrul nostru de culte și instrucțiune publică, și în decursul feriilor de vară a edat o ordinațiune ministerială, prin care atrage luarea aminte a forurilor scolare asupra îmbulzelii estreaordinare spre studiul sciințelor teoretice, ce se observă la părinți și la elevi, în vreme ce scolile reale stau goale. De aceea dispune, ca la toate gimnasiile de stat ori spriginite de stat să se ridice didactrul în mod însemnat, ear la scolile reale să se reducă la minimul posibil.

Dar nu este scopul acestor șire de a face elogii la adresa dlui ministru al instrucțiunii publice, nici de a espune greșelile din trecut ale maghiarilor pe terenul dezvoltării lor sociale, ci de a atrage luarea aminte a românilor noștri de inimă și de carte asupra unei cestiuni, care ne interesează și pe noi îndeosebi.

Căci suntem prea dedați noi români de a ne regula noi înși-ne afacerile interne, vremurile vi-trege ne au făcut necredători față cu serviciile, ce vor a ne face străinii.

Și dēu, dacă cercetăm condițiile, între cari se află organismul nostru social în materia echilibrului seu intern, aflăm multe și mari rele, cari pretind o îndreptare grăbită.

Nici numai amintim astădată de miseria cu clasa noastră de mijloc, la crearea căreia totuși lucrăm din cât putem, nici de insuficiența instrucțiunii rurale în multe părți locuite de români, căci și pe acest

teren am făcut pași frumoși spre bine; vom reflecta numai la echilibrul dintre clasa noastră cultă ori inteligentă și dintre clasa poporului de rënd.

Ear echilibrul acesta — riscăm a țice — nu este încă de loc stabilit. Efeptuirea lui este una dintre marile lucrări ale viitorului.

Cari sunt simptoamele acestei perturbațiuni? Cari cauzele ei? Și cari mijloacele de îndreptare?

Rêspuns la aceste întrebări vom cerca să dăm în procsimul nostru număr.

Revista politică.

Desvoltarea și consolidarea statului vecin român nu poate fi fără importanță pentru monarchia noastră, a cărei interese în orient nu mai pe cale pacinică și trăind în bune relațiuni cu România și cu celelalte state orientale, pot fi mai bine asigurate. De aceea nici nu ne mirăm, dacă discursul de tron, cu carele regele României, Carol I, a deschis în 27 Novembre noul period al sesiunii corpurilor legiuitoare, a fost intimpinat cu multă bunăvoință de foile din monarchia noastră fără escepțiune de colorit politic, și a produs viue mulțămiri în cercurile de guvernare și mai ales în cercurile Austro-Ungariei.

Mesagiul, prin care s'a deschis a patra sesiune a corpurilor legiuitoare face cunoscut între altele, că relațiunile bune, în cari s'a aflat România cu toate puterile, nu s'au schimbat. Politica prudentă, urmărită neîncetat de guvernul român a avut rezultatele cele mai fericite, și a atras simpatiile tuturor statelor.

În ce privesce tractatele de comerț, negoțierile s'au continuat. S'a semnat tractatul de comerț cu imperiul otoman, prin care s'a regulat în mod satisfăcător interesele comerciale cu Turcia. Guvernul și dă toate silințele pentru a ajunge a încheia asemenea tractate și cu celelalte state. — În dorința continuă de a trăi în raporturi de bună-vecinătate și de amicuie cu statele învecinate, guvernul a pus toată nisuința să ducă la bun sfêșit negoțierile de mult începute cu guvernul austro-ungar pentru regularea statornică a liniei de fruntărie dintre amêndouă țările. Aceste negoțieri acum s'au terminat și se va presenta spre aprobare convențiunea, ce s'a încheiat în acest scop cu monarchia noastră.

Aceste enunțiamente — țic foile monarchiei noastre — trebuie să le luăm spre plăcută sciință, căci din ele vedem, că pertractările pentru încheierea unei convențiuni vamale cu România se continuă, ear re-

FOIȚA.

Mama lui Ivan Turgeneff.

Puțini scriitori străini au fost așa de simpatici Franciei ca Ivan Turgeneff. Detaiurile, ce le împrumutăm din „Atlantic Monthly“ despre caracterul și viața mamei sale ne oglindează Rusia aristocrată așa, cum o veșu el în junețea sa înainte de emanciparea, ce o prepară el foarte mult prin scrierile sale.

Aceste detaiuri sunt estrase din suvenirile d-nei Giveau, sora sa adoptivă.

Cea mai fragedă tinerete a Barbarei Petroffna se petrecu în suferință și părăsire. Mama sa remasă vèduvă încă de tineră și nemăritată, își dete toată afecțiunea celor 2 fice din a doua căsătorie și sub influința acestui om ea deveni pentru a sa fată un adevărat asupritor. Barbara neglijată, crud bătută, numai în etate de 16 ani, afară de aceea insultată prin moșul seu într'o ții o luă la sănătoasă de jumătate îmbrăcată și făcū 40 de mile pe jos până la un unchiu, care îi acordă un asil și protecțiua sa.

Casa era tristă; unchiul avea principiile cele mai stricte și făcū în fine pentru nepoată sa un fel de închisoare. Ea era de 30 de ani, când el

muri fără de veste, lăsându-o deodată stăpână de sine însăși, și cu un noroc considerabil. Îndată se mărită cu Sergiu Turgeneff cel mai frumos om din toată Rusia, după țarul Alecsandru I, cum se țicea.

Barbara slabă în juneța sa, devenită mai frumoasă înaintând în etate, avea mult farmec, inteligentă, foarte elegantă, ei nu i lipsiră admiratorii fiind că ea atrasese în vechea sa locuință din Spasskoë elita socială din guvernamentul Opel. Orchestra lui, actorii, cântăreții ei, toți servitorii ai ei, fură renumiți în provincie.

Brusca reacțiune întemplată în existența ei desvoaltă în ea un egoism, o pasiune de autoritate, pe care o făcū să valoreze mult împregiurul ei.

Ea se simți născută pentru a governa; arbitrară și despotă, caprițioasă până la crudelitate, orgolioasă și măreață, avea pretutindeni ideea de filantropie și generositate. Credēnd cele ce țice d-na Giveau, ea nu fū așa dură ca alții în esercitarea atotputerniciei sale și farmecul seu seducea până și victimele sale, când ea o aplica.

Nimeni nu cuteza să discute cu ea afară de fiul seu preferat Ivan și încă și opoșițiunea lui o lua ea numai în formă de rugăminte. Sciind, cât suferia el, când vedea maltratându se servitorii, ea lăsa la o parte asprimea, devenia indulgentă și se simția re-

compensată, când el părea fericit. Se aștepta soseria tinerului stăpân ca un fel de eliberare; fiind el present fie-care respira și se odichnia.

După moartea bărbatului seu d-na Turgeneff ținu o mare casă (patru-țeci de servitori,) dară fără odichnă, fără ostentațiune, ordinea și disciplina erau cât se poate de mari.

Toți trebuiau să scie să cetească și să scrie, să învețe franțuzește la una dintre femei, fiindcă stăpâne îi plăcea numai romanele franceze; ea vorbea rusește numai cu servitorii; în fine ea cetia, scria gândia și se ruga franțuzesce.

Dela 1841—1846 Ivan Turgeneff petrecu șerile în Spasskoë și adeseori earna la Moscva, adunând la el în deosebi oameni erudiți și progresiști. Mama sa nu aproba nici decât veleitățile sale literare. — Nu pot înțelege, țicea ea, cum te gândesci tu să te faci scriitor! Pentru mine te scriitor sau un mănitor de hârtie este tot una! Ș'apoi cine cetesce vre-o carte rusească? Întră în serviciul guvernului, cum e dator să o faca un gentilom; câștigă-ți o treaptă înaltă, însoară-te și continuă linia Turgeneffilor.

— Ah! mamă, cât pentru asta nu te mai îngrijii, respundea fiul seu, rîdēnd, eu nu me voi însura nici odată.

(Va urma).

gulara liniei de frontieră a pus capăt multor neajunsuri și neînțelegeri, căci multe sau întâmplat la frontieră, chiar ciocniri mari și sângeroase, cari erau izvor de ură și țineau încă din vechime, așa dicând, aceste două state în o permanentă stare de asediu.

Diarelor germane le place acum să strige, că în Petersburg oamenii și-au mai turnat și apă în vin, căci de când s'a reîntors țarul din Gatschina zelul răboinic s'a mai potolit, cauza acesteia e întrevăderea celor doi împărați. Dar cu toate acestea foile rusesci încă tot luptă aprig și combat aserțiunile foilor germane; ear „Nord. Allg. Ztg.” organul principelui de Bismarck tace și numai destăinuesce nimic din vorbirea dela Berlin, ci se indeletnicesce numai a lua notiță despre părerile celorlalte foi. „Newoie Vremie” se îndoiesce de aserțiunile diarelor germane și în special de ale jurnalului „Köl. Ztg.” și dice, că enunțatiunile acestei foi asupra principelui Coburg sunt și acum numai o manoperă nouă a principelui Bismarck, și ori cât s'ar feri Austria să nu cadă în bănuială că nu ar fi amestecată și ea în astfel de manevre, nu poate, de oare ce e lucru știut, că Austria a protegiat pe principele de Coburg, la încurajiat și chiar în parlament a manifestat sentimente ostile și amenințări la adresa Rusiei; ea bănuiesce, că Austro-Ungria e părtaşă și la falsificările atribuite orleanistilor. „Herald” din Petersburg strigă: *Rusia va regula socotelile cu Austro Ungaria, când se va sfârși alianța austro-germană.*

Caracteristică e acum și destăinuirea, ce a făcut-o principelui de Coburg unui corespondent al diarului „Journal des Debats”. Ea nu va veni bine la socoteală nici celor din Berlin și cu atât mai puțin celor din Viena. Ca nepot al unui francez, a ținut într'alte principile și ca unul, care iubesc din inimă pe francezi, nemulțămirea, ce a produs-o în această țeară iuirea mea pe tron mi e îndoit de penibilă. Când iau în mână un diar francez sunt sigur, că la rubrica „Afacerile din Bulgaria” voi găsi multe neesactități și injurii la adresa mea. Oamenii vor să facă din mine vienez, dar pentru mine Parisul e cu mult mai mult decât Viena.

Betrânul Grévy a trebuit să-și dea dimisiunea, pentru ca să aperse demnitatea statului francez. Ați Franca are un president nou. A treia republică a avut să se lupte cu una dintre cele mai periculoase crize, ce i amenința existența, dar ea a eșit norocoasă din luptă.

Se părea că după resturnarea lui Grévy toată Franca va fi în picioare, se vorbea chiar de un războiu civil. Francezii însă, conduși de cel mai puternic spirit patriotic, au observat mult tact, au umblat cu multă înțelepciune. Partidele cele multe, ce se formară în tabera republicanilor s'au unit și au ales de president al republicii pe Marie François Sadi-Carnot. Cei drept la probele de alegeri acest bărbat intrunise puține voturi, lupta cea mai mare cu voturi aproape egale era între Ferry și Freycinet și soarta atârna dela voturile monarhistilor. Ferry însă condus de spiritul dreptății a abdis în favorul lui Sadi-Carnot. Acest fapt a fost primit cu entuziasm de toate partidele republicanilor. Din 827 de voturi 616 le intrunî Sadi-Carnot. Astfel Franca astăzi e trecută preste criza de presedinte.

Scandalul din Arad.

Sub acest titlu „Tribuna” de Sâmbătă Nr. 265, din incidentul „Dărei de seamă” a Doamnei Letiția Oncu cassiera „Reuniunii femeilor române din Arad și provincie” ce o publicăm la alt loc și noi, — își ea voiă a insulta de nou o parte a societății române de aici.

Neesistând nici un necs între așa numita „criza” de aici și între darea de seamă a d-nei Oncu din Arad, pe carea toate celelalte diare o a publicat fără nici un comentariu, este evident că scriitorului „Scandalului din Arad” i-a trebuit numai un pretext, ca să-și facă chef, mai sfâșind ranele pe care însuși le-a cauzat societății române de aici, căci acesta este elementul densusului.

În cât privește pe aradani, într'adevăr și după părerea noastră este scandal, că se mai face atâta larmă prin jurnale pentru așa numitul „Suplement” al statutelor reuniunii, încuviințat de consistoriul și de sinodul diecesan, carele fie el bun fie rău după părerea unora, în urma urmelor este măsura ce a aflat cu cale biserica a o lua pentru asigurarea dreptului său de supraveghiere față de înființarea școlii de fete, care după statutele reuniunii are să fie confesională gr. or.

După noi nu era nici o trebuință de aceea, că biserica să se amestece așa afund în autonomia reuniunii, încât se o prefacă după toate formele în parochiă, ci era de ajuns, ca să-și asigureze dreptul de a întări pe învățătorii școlii confesionale, dreptul de disciplină asupra acelor, și dreptul a supraveghia învățământul.

În contra unor dispozițiuni de această natură nimene n'ar pute avea nici un cuvânt față de biserica sub al cărui scut intenționează reuniunea a-și pune școala.

Biserica a aflat că această îniriurintă se poate asigura cu ajutoriul unor formalități, cari după părerea noastră taie prea afund în esența reuniunii.

De aci însă nu urmează, ca chemați și nechemăți se terfelească în tină pe consistor, pe sinod, pe episcop și pe alte persoane cinstite din Arad, căci prin asemenea procedură dovedesc numai respectivii că nu le zace la inimă sublimul scop — „școala”, ci scandalul.

După părerea noastră în afacerea aceasta reuniunea este o parte, biserica este altă parte competentă.

Se dice că adunarea generală a Reuniunii, unica reprezentanță legală de a modifica statutele, n'a fost competentă în cestiunea „Suplementului”, ci acela ar fi compus numai din partea comitetului sau doară numai din partea consistoriului.

Intr'un cas sau într'altul, tot una este. Pentru reuniune numai atunci va avea valoare, dacă acela va fi primit din partea adunării generale.

Noi considerăm „suplementul” de condițiunea sub care este învoită biserica, se iee în scutul său se considere de a sa școala ce o va înființa reuniunea.

Dacă reuniunea nu va primi această condițiune lucrul rămâne în starea de mai înainte de „Suplement”, și dacă nu se va putea afla un modus vivendi între biserica și între reuniune, școală confesională deocamdată nu se va înființa, dar pentru aceia nimic nu o poate împedea pe reuniune în activitatea sa, ca între marginile statutelor să-și câștige capitalul necesar pentru înființarea școlii mai târziu, când spiritele agitate astăzi vor deveni mai calme.

Ear dacă reuniune va primi suplementul, atunci zădarnice sunt țipetele minorității. Noi însă am dori ca la adunarea generală să se afle modul de a împăca partidele, căci școle nu se pot înființa și susținea cu animosități.

Nu șcim, și nu ne putem închipui, cauza neconvocării adunării generale, reclamată de atâtea ori prin o parte a membrilor reuniunii.

Cerem deci și noi în interesul general românesc, ca să se convoace odată adunarea generală constituantă, să se supună „Suplementul” deliberării aceleia, și să se iee odată această cestiune, compromițătoare pentru aradani, dela ordinea zilei.

Încât privește acum cele ce nu se sfiesce „Tribuna” a le imputa altora de aici, și cari le caracterizează în modul următor:

„Întocmai ca la Sibiu „criza”, a devenit în cele din urmă „scandal.”

„Aici ca la Arad, vorba era de a produce în societatea română o desbinare atât de adâncă, încât om să numai poată sta de vorbă cu om, român să nu se mai poată uni la o lucrare comună cu alt român.”

„Aici în Sibiu, desbinătorii au profitat de legăturile familiare și de interesele atârătoare de curtea metropolitană și de direcțiunea „Albinei” pentru ca se pună în conflict pe oamenii, care au crescut împreună, au trăit totdeauna și vor și astăzi se trăiască în bună pretenie;” —

trebuie se ne exprimăm mirarea, că „Tribuna” are „Obrazul” a face imputări altora pentru „succesele” neobositei sale activități în asta direcțiune.

Înainte de înființarea „Tribunei” nu erau cunoscute în societatea românească de aici relele, de cari se plânge acum fariseul dela „Tribuna.”

Al „Tribunei” este meritul, că un grup de oameni de aici, aceia adevărați, cari trec de aderenții „Tribunei”, se-i numim pe scurt „tribunisti”, fără cea mai mică ansă din partea „netribuniști”-lor sau separat cu totul și pe terenul social de ceilalți.

Ei au convenirile lor închise, unde numai persoane patentate au intrare.

Chiar în localuri publice, ei au masă separată, dela care alungă pe persoanele, cari nu le aparțin lor. Putem servi esemplu recent în această privință.

Dela oamenii, cari aparțin grupului lor pretind, ca să nu comunice cu alții, și să cerceteze numai convenirile lor de Vineri seara pe „Bergel” și de toate zilele în „Café Lazar.”

Putem servi cu exemple, că pe un redactor și pe un colaborator de ai „Tribunei”, i-au provocat să nu comunice cu netribuniști nici chiar prin restaurațiuni.

Cine i-a eschis pe densusii din casina română de aici, la care nu mai umblă nici unul?

Cine i-a silit pe densusii ca să nu participe la adunarea generală a „Asociațiunii transilvane” ținută anul acesta aici în Sibiu, și să absenteze demonstrativ dela balul aranjat în favorul ei!

Nime, numai firea și disciplina densusilor.

Din partea „netribuniștilor” nu vor putea arăta ei nici un cas, în carele ar fi fost ei eschiși din societate, sau doară i-s'ar fi făcut cuiva vr'o imputare, că comunică și trăiesc în amicitie cu persoane „tribuniste”.

Dar să nu mai lungim vorba, cităm programul lor:

„Să ne ridicăm noi de noi, să ne încheagă bine într'un mare partid național român și astfel să impunem respect adversarilor noștri politici.”

„Și spre acest scop repetăm ceea ce am ținut în dese rânduri: „Românii să fie mereu trezi și să bage bine de seamă cu cine intră în legătură, în cine își pun credința, căci trăim în nisce timpuri, când nici chiar frate în frate, tată în fecior, bărbat în nevestă numai poate să se bizue.” („Tribuna” Nr. 238 din 2 Novembre, 1887.)

Aici nu poate fi vorba de „adversari politici”, dar ei eșecută acest program contra tuturor acelor, cari nu joară în cuvintele lor, fără crutare și pe terenul social, până în al șeptelea neam.

Dovadă mai eclatantă unde trebuie? decât aceea, că după cunoscutul blamagiu în afacerea „școlii de fete” și-au silit chiar nevestele să iasă din mijlocul amicilor lor, din comitetul „Reuniunii femeilor române”, de aici, ba pe unele să iasă chiar din reuniune, și din reuniunea de cântări.

Dacă „criza” inventată de densusii „a devenit în cele din urmă scandal” acesta este adevăratul „scandal” și este supremul scandal: că pentru aceste rele nu se sfiesce urzitoriul lor a face răspunzători pe cei ce nu poartă nici o vină. Povestea lupului cu mielul.

Dacă este nesuportabilă această situațiune, numai dela „tribunisti” atârna ca să înceteze răul.

Cuvântul „bizue” tradează pe autorul programului și tot acela va fi și autorul „Scandalului din Arad”.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 15/27 Novembre, 1887. D-le redactor! Cu viață bucurie apuc condeiul de astădată a ve mai scrie câte ceva din viața românească a vestitului Brașov. În liniamente generale îmi iau voie a vă comunica despre producțiunea musicală a reuniunii noastre de gimnastică și cântări, aranjată Vineri seara la 13/25 Novembre a. e. O fac aceasta, pentru-că s'a întâmplat o schimbare radicală în sinul numitei reuniuni prin venirea dlui N. Popovici în Brașov ca profesor de cântări la școlile noastre centrale. Dl N. Popovici, cunoscut publicului celui mare prin atâtea probe aduse în diferite localități și societăți, a pășit în fața românilor brașoveni pentru prima dată ca conducător al menționatelor reuniuni, pentru ca să dea o nouă dovadă despre cunoștințele sale fundamentale musicale.

Eată programul, ce s'a eșecutat:

1. R. Weinwurm: „Cântece toscane” pentru so'o, cor și piano; 2. Huber: „Două suflete,” cor micst; 3. Nichi: „Frunđușiță” cântec popular, aranjat pentru cor micst; 4. Declamațiune; 5. F. Mendelssohn B.: „Iarna,” cor micst; 6. Huber: „Vino'n codru,” cor micst; 7. G. Dima: „Două inimi,” horă, compusă pentru cor micst și piano.

Eșecutarea tuturor numerilor programului au succes preste toată așteptarea. Cântecele toscane cu variațiunile lor diferite și armonioase, pe lângă aceea și eșecutate cu deosebită precisiune, au captat într'adevăr atențiunea publicului, care numai voia a înceta cu aplausele vii, succedate cântării ca efect al deplinei mulțămiri cu cele audite. Cu atât mai mult a succes solo, eșecutat de dșoara Lucia Pușcariu, carea a dovedit prin aceasta, că pe lângă frumoasa și melodioasa voce, cu care este dotată, mai posedă și o bună școală musicală și prin urmare o rară siguranță în cântare, însușire proprie numai virtuozilor în musică. Publicul a răsplătit acest frumos succes prin nesfârșite aplause. Nrul 3 „Frunđușiță,” armonisată în 4 voci chiar de către conducătorul corului, de dl N. Popovici, precum și Nrul 7. „Două inimi” de dl G. Dima au întrecut toată așteptarea. Și una și alta a trebuit să se repeteze întregi. Aplausele nu mai luau sfârșit. Dl Niculae Popovici a fost chemat pe scenă de repețite ori și întâmpinat cu vii urări de „Să trăiască!” Declamarea poeziei „Garda Seralului” prin dl prof. Arsenie Vlaicu a fost atât de bine eșecută, încât nici cel mai micușor critic nu ar fi putut obiecta nimic. Claritatea expresiunilor, înțonarea, și preste tot expresiunea vie a tuturor momentelor cuprinse în poezie au dovedit eclatant, cumcă dl Vlaicu nu numai că a pătuns spiritul poeziei, dar este foarte dibaciu și întru exprimarea corectă a simțimentelor. Această espunere este foarte instructivă din toate punctele de vedere mai vartos pentru studenți, cari de astădată și erau foarte numeroși. Aplausele au curs ca ploaia.

După eșecutarea programului a urmat dans mai până la ziua cu o vioiciune foarte mare.

La această convenire s'a observat unele abateri dela obiceiurile din trecut, — abateri, cari au trebuit să fie, precum au și fost salutate cu acord general; numai de ar da Dșea, să nu se mai uite până la celelalte conveniri următoare. S'au luat adevărate măsuri de a deprinde pe români la punctualitate; eșecutarea programului s'a început precis la 8 oare, precum era anunțat pe bilete. Lucrul însă a apărut, ca și când s'ar fi intenționat a duce publicul pe gheață, pentru-că pe bilete a lipsit cuvântul „precis,” ear după vechiul obicei toți șciau, că începutul anunțat la 8 oare, în

realitate urma la 9¹/₂ oare. Începutul acestei ordini ori cum s'a făcut, este foarte bun, și ne bucurăm de el. O altă dispoziție s'a mai luat, numai puțin plausibilă ca cea dintâiu, ca adevărat la primul anunț pentru începutul fie-cărui punct al programului să se închidă toate ușile salei și până după terminarea respectivului pt. să nu mai fie permisă deschiderea lor. A treia dispoziție este, că probele de cântări se se reînceapă după o pauză de 10 zile dela convenire. Al patrulea punct, prin care însă nu știu, dacă se cuprinde și el între dispozițiile permanente, sau nu, — este, că de astădată s'a conces intrarea studenților într'un număr atât de mare, încât erau cu adevărat mai mulți decât celalalt public, abstracțiune făcând dela numărul damelor prezente. În urmarea aceasta mulți bărbați, cari de obicei joacă cu mai multă plăcere jocuri de coloană decât de cele rotunde, nu au putut afla nici o damă ne angajată, ca să poată juca vr'un cuadrille, deoarece damele fură angajate pentru toate cuadrillele încă înainte de a se scula publicul dela mese.

Această convenire ca și toate celelalte, câte s'au succedat de câțiva ani încoace, a fost slab cercetată. De convenire împopulată în proporțiune cu numerositatea românilor în Brașov nu mi mai aduc aminte, de un timp lung încoace, — doară de pe timpul, când se afla în fruntea reuniunii dl G. Dima.

Această împregiurare apare ca un fel de paradox, în data ce e constatată, că această reuniune între cele dintâiu probleme ale sale are: promovarea culturii sociale. A se urmări un scop și a se ajunge la contrariul, este un ce, care merită a fi discutat. Această cestiune însă, basat pe binevoitoarea ospitalitate a prefitei d-voastre foi, îmi voi lua voie a o desvolta în numărul viitor.

Un Observator.

Procesul

urmat între comuna gr. or. română și cea greacă din cetatea internă a Brașovului în privința bisericii gr. or. cu hramul St. Treime din acel loc.

(Urmare.)

Marcantă este următoarea declarațiune a fundatorilor, care în traducere românească sună în următorul mod:

„Dar în zadar se sbuciumă companistii, ca să eschidă limba română din biserica civilă din Brașov fiindcă abstragând dela aceea, că în Brașov nu este Grecia, locuitorii români din Brașov, cari sunt în majoritate, nu înțeleg limba greacă, atară de aceasta soldații cei numeroși, ba chiar copii și nevestele grecilor, fiind transilvăneni, nu cunosc limba greacă, deci fără preot român cum vor participa la spovedanie și la sacramentele bisericesci!“

Aceste declarațiuni sunt subscrise de Constantin Dsanliu, Christofor Mihael, Nicolau Stefan, Emanoel Kalfovits și Gyoka Eustati sub titlul „humilliam servii ecclesiae non unitae coronensis cives curatores ac fundatores.“

Deoarece companistii au afirmat, că Panajot Hagi Nica au dat cei 6000 lei, ca să se facă biserică pe seama companiei în locul capelei lor, acest binefacător fu citat înaintea comisiei și întrebat spre ce scop a dat susnumita sumă.

La aceasta întrebare a răspuns Panajot Hagi Nica categoric, că el cei 6000 lei i-a dat pentru zidirea bisericii menite pentru toți cei de legea grecească.

Deci pe basa acestei cercetări comisariul contele Franz Nemes în raportul seu constată, că gravaminele companistilor nu sunt nici basate nici dovedite, propune ca să se casseze capela companiei grecesci, eară utensile ei să fie aduse în biserică cea nouă; în privința serviciului divin, este însă de părere, că nu e bine, ca acest serviciu să se țină deodată și românește și grecesce și că regularea acestei afaceri să se conceedă episcopului neunit spre rezolvare în cercul competenței sale.

În sensul acestui raport guvernul predă întreaga afacere episcopului Gerasim Adamovici, care devenise successorul episcopului Nichitici decedat.

În urma acestei însărcinări episcopul împreună cu doi asesori consistoriali merse la Brașov, unde ținând o ședință cu asesorii sei consistoriali și doi senatori magistratuali sub titlul „Verzeichniss derjenigen Punctes, vermöge welcher zu Folge eines Hochlöblichen Gubernial-decretes dto 22 Iuni 1789 Z. 5046 die Ordnung und Veranstaltungen bei der neugebauten Kirche in Kronstadt getroffen und festgesetzt worden“ statorii cele de lipsă în biserica civilă din Brașov.

Prin acest statut dto 30 Novembre 1789 se cassează capela companiei grecesci, se statorisece marginile noiei parochii și se recunoasce caracterul confesional general al bisericii.

Se dispune mai departe, ca serviciul divin să se țină grecesce și românește nu însă totodată ci alternativ. Se statorisece mai departe, că averea bisericeii să se administreze numai de civi, oameni cu avere imobilă, deoarece companistii nefind posesio-

nați nu au destulă garanță pentru asigurarea averei bisericesci.

Acest statut dimpreună cu ante actele episcopului il așterne guvernului, eară guvernul curței aulice transilvane spre întărire. În numele Majestății sale numitul statut prin rescriptul Nr. 2606 din anul 1790 se întărește cu acel adaus, ca utensiliile din capela companiei grecesci să se transpună la noua înființată biserică, și ca preotul român de atunci să servească pentru toți creștinii neuniți fără nici o deosebire „pro omnibus ibidem desunitis obsecue diserunine fungatur.“

În urma unui conclud dietal printr'un decret al Cancelariei aulice Nr. 456 din 1792 se statorisece a se pune următoarea inscripțiune pe frontispiciul bisericeii: „Templum s. s. Trinitatis Sacris Coroncusuim graeci ritus orientalis dicatum Anno 1787“, în scripțiune, ce corespunde în toate caracterului general confesional al bisericeii.

Cu aceasta ceartă escată între companistii greci și cetățenii gr. or. din cetatea Brașovului în privința bisericeii sf. Treime, se decise de toate autoritățile competente politice și bisericesci până la ultima instanță și se părea lucrul definitiv isprăvit.

Dar companistii greci nu se astemperară nici după această rezolvire, din nou infestară autoritățile publice în petițiuni și plânsori, cari tot deatâtea ori fură respinse.

De interes este o dechiarare a fundatorilor dto 24 Octobrie 1792 ce au dat-o asupra unei petițiuni a companiei grecesci. Companistii dic, că fundatorii sunt puțini la număr, oameni bătrâni fără neveste și copii, și că prin urmare nu este de lipsă să se țină pentru ei popă românește. La aceasta fundatorii răspund, că este adevărat, că ei, (fundatorii) n'au copii proprii, dară că ei au adoptat pe românii și pe soldații români drept copii ai lor sufletesci, pe seama acestora au făcut biserica, ca să-și afle mângăerea sufletească, din care cauză se roagă cu genunchii la pământ, ca guvernul să conceedă și mai departe serviciul divin în limba română pentru români, cari fac majoritatea în biserică. În urma acestei declarațiuni și susnumita petițiune a companistilor a fost respinsă.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Iubileul de 40 ani al domniei Majestății Sale Monarchului nostru.) O foia vienesă spune, că nu este departe timpul, când se vor implini 40 de ani, de când Majestatea Sa a pășit pe tronul cel glorios al Habsburgilor. Anul 1888 reinprospetează multe din întâmplările trecute, ne face să punem în comparație timpul prezent cu cel înainte cu 40 ani, și să primim cu satisfacțiune la multe reforme salutare pe toate terenurile, cari sau introdus. Se vorbesce prin cercurile mai restrinse, că jubileul are să se serbeze în 18 August 1888 ziua nascerii Majestății Sale. Pentru această zi se plănuiesc grandioase pregătiri, dintre cari multe vor purta caracterul timpului trecut. Între altele se vorbesce, despre un pompos conduct al nobilimei, cari va avea loc înaintea castelului imperial, în forma cum se obicinuia pe timpul Mariei Teresiei. Multe se vor face cu aceasta ocașiune și îndeosebi comunitatea vienesă se nisuesce a face ca serbarea jubileului să apară cât se poate mai pompoasă, potrivită cu înaltul iubilare.

* (Himen.) Dl Samuil Roșu, învățător la scoala capitală română gr. or. în Sas-Sebeș și domnișoara Elisabeta Joandrea, învățătoare tot la aceeași scoală, și-au serbat cununia lor la 20 Novembre st. n. în giserica gr. or. din Sibiiu cetate.

* Ținuta generalului Traian Doda, ales deputat în cercul Caransebeșului a fost isvorul multor adrese de aderință. Alegătorii cercului Caransebeș încă s'au întrunit în 1 Decembre în număr de șease sute de delegați din toate comunele Se verinului și cu mare entusiasm i-a votat adresă de aderință.

* (Regele Danemarcei.) Regele Danemarcei, Christian, acompaniat de o mică suită, sub cel mai strict incognito, în zilele trecute cu trenul din München, a sosit în Viena. Aici a luat cuartir în hotelul „Archiducele Carol“. Scopul călătoriei apriat nu se scie.

* (Cas de moarte.) Maria Hossu născ. Mihalyi ca consortă, Etelca, Margareta, Elisabeta, și Catarina ca fiice cu inimă frântă de durere anunță că scumpul soț, și tată Alecsiu Hosszu de Kis-Nyires, subjude cercual regesc, după un morb grav, în anul 51 al vieții sale laborioase, la 29 Novembre n. 1887 seara a încetat din viață.

Rămășițele pământesci se vor așeza în cimiterul „Rozsahegy“ din loc la 1 Decembre după ameași la 2 oare.

Fie-i țerina ușoară!

* (Foc.) Sâmbătă în 16 Novembre a. c. n. la 11 oare seara, un foc grozav pus prin o mână. nemiloasă, au prefăcut în cenușă, o sură, nutreț și jireți de pae a parochului nostru Daniil Constantinescu din Ighișdorf, cauzându-i o daună de aproape 300 fl. v. a. și lăsându-l în acest timp de iarnă fără nutreț la vite. Obiectele arse nu a fost asecurate.

* (Iubileul unui istoriograf.) Renumitul istoric-critic, Teodor de Mommsen, care a făcut epocă prin scrierile sale istorice, ș'a serbat în săptămâna trecută iubileul de 70 ani. Cu această ocașiune iubilare a primit nu numai din Germania felicitări, ci și din afară dela diferite societăți literare, științifice și dela particulari. Opu, prin care acest istoriograf ș'a făcut numele nemuritor, este „Istoria Romanilor“, o scriere, care intrunesc în sine cerințele unei istorii adevărate.

Tot referitor la iubileul Papei. Facultatea teologică a universității din Budapesta încă iea parte la iubileul Papei Leo XIII. Profesorii facultății au trimis la Roma, ca filer al Sf. Petru, 500 franci împreună cu o adresa omăgială. Adresele și darurile cele multe ce se trimit Scaunului din Roma, miscă adenc pe iubiliarul, ceceap apriat să vede din ordinul ce Sf. Părinte a dat nuntului vienes, monsignorului Galimberti, de a mulțami în numele seu comitetului de dame din Budapesta, pentru sentimentele, dovedite față de densus.

* După un raport al prim-procurorului din Pesta și din Maros-Vásárhely despre activitatea acestor procurături dela 1872 până la 1886 rezultă, că numărul celor puși în arest preventiv a scăzut în anul 1886 față cu 1872 și anume la tribunale cu 46.47% ear la judecătoriile cercuale cu 36.64% : numărul condamnaților însă a crescut și anume la tribunale cu 76.74% și la judecătoriile cercuale cu 74.15%.

* (Starea sămănăturilor.) Rapoartele întrate până acum la ministrul de agricultură, comerț și industrie despre starea sămănăturilor arată, că în Ardeal sămănatul s'a făcut pretutindenea, afară de comit. Solnoc Dobăca. Grânele și secările sămănate de timpuriu sunt foarte frumoase și înfrățite și și cele de mai târziu prospiciază frumos. În unele locuri sămănăturile timpurii sunt bântuite de șoareci, și de vermi de pământ.

* (Epoca secerișului în diferite țeri ale lumii.) Este interesant a arăta pe luni epoca secerișului în diferite părți ale lumii. Această dată o idee asupra sezonului recoltelor în diferite țeri, în raport cu temperatura. Ast-fel, după *Economia Națională*:

În *Ianuarie*, secerișul se termină în cea mai mare parte a districtelor Australiei și se începe imbarcarea noiei recolte. Secerișul începe în Noua-Zelandă, în Chili și în câte va regiuni ale Americii de sud.

În *Februarie*, secerișul începe în părțile dinlăuntru ale egiptului și în Indii.

În *Martie*, secerișul se continuă în aceste două țeri.

În *Aprile*, secerișul se face în Siria, în Cypru, pe coasta Egipteană, la Cuba, la Mexico, în Persia și în Asia-Mică.

În *Maiu*, secerișul se face în Asia centrală, în Persia, în Asia-Mică, în Algeria, în Siria, în Maroc, la Texas, în Florida, în China și Japonia.

În *Iunie*, secerișul se face în California, în provinciile meridionale ale Statelor Unite, în Spania, Portugalia, Italia, Ungaria, Turcia, Rumelia, Rusia-Meridională, România, Franța de miază și, Grecia Sicilia, Colorado etc.

În *Iuliu*, secerișul începe de ordinar în sudul și în centrul Engliterei, se urmează în Statele-Unite, Indiana, Mechigan, Chio, Noua-Englita, New-York, Virginia și Canada de sus. Secerișul este activ în Franța, Germania, Austria, Italia, Elveția, și Polonia.

În *August*, continuarea secerișului în aceste țeri și începerea în Belfia, Holanda, Canada de jos, Danemarca.

În *Septembrie*, secerișul este în Scoția, în câte va părți ale Engliterei, în America, în Suedia, în Rusia de Nord.

În *Octombrie*, secerișul grâului, ovėsului etc. în Scoția; al porumbului în America.

În *Novembre*, se începe secerișul în Africa de Sud, în Perou și în nordul Australiei.

În *Decembre*, se începe secerișul în Statele de la Plata, în Chili și în Australia de sud.

În aceste din urmă luni, vegetațiunea noastră europeană este suspendată și adesea solul dispore sub zăpadă.

* (Bibliografic.) „*Romänische Revue*“, politisch literarische Monatsschrift. Direction in Resicza. Herausgeber Dr. Corn. Diaconovich. Heft X-XI pro

Oktober und November. III. Jahrgang. Inhalt: Kultur oder Magyarisierung. (Von einem sächsischen Abgeordneten). — Die Romänen und der ung. Reichstag. (Die Enuntiationen des Abgeordneten General Trajan Doda). — Der König in Siebenbürgen. (Aus der „Tribuna“). Rundschau. (Aus Selagiu. — Magyarisierung. — Der siebenb. magy. Culturverein u. die Juden. — Das Szörényer Mandat. — Der grosse Wauwau. — Das Armeewesen Romäniens). — Die Chronik des Huru und die grosse militärische Expedition in die Moldau des ungarischen Königs Ladislaus Cumanus ad reducidos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte der Nachbarländer verschwiegenes historisches Factum vom Sim. Mangiuca, Fortsetzung.) — Empirische Psychologie, von J. Popescu 2. Auflage, besprochen von St. Velovan. — Der Flattergeist. Eine Erzählung aus dem Volke von S. Fl. Marian. Aus der „Revista politică“ übersetzt von Lucretia Frențiu. — Schönes Kind. (Aus dem Romänischen von V. Alexandri, übersetzt von Eugen Müller). — Das Geheimnis. (von Mathilde Poni, übersetzt von der Dichterin selbst.) — Mogărzu und sein Sohn. (Rom. Märchen nach P. Ispirescu, deutsch von Peter Broștean.) Jacob Mureșanu. (Necrolog). — Literatur und Kunst. (Revue du monde latin. — L. Șăineanu's deutsch-rom. Wörterbuch. — Literarische Untersuchungen von A. Densușanu. — Prof. J. Manliu's neue Schulbücher. — Ueber Kindergärten v. Strajan. Die institutionen und Gesetze Romäniens von N. Blarenberg. bespr. v. Prof. Dr. v. Cuny. — Der rom. Theaterfond Verein. — Alexandru Cihac) — Inserate.

Pränumerationspreis: Ganzjährlich 8 fl.

Dare de samă publică.

În urma regretabilului incident, prin care a ajuns reuniunea femeilor române din Arad și provincie într'un stadiu abnormal, după ce nici la solicitarea mea, încă din luna Decem-

bre 1886 adresată către presidiu până aci comitetul reuniunii nu s'a convocat pentru dare mea de samă și pentru revizuirea socotelilor și după esperințele mai recente nici că este speranță de a o putea face aceasta pe calea sa în mod accesibil pentru mine; pentru dumerirea onoratului public contributor, dar mai ales pentru prevenirea și încetarea însinuărilor culte me simt îndemnată a veni pe aceasta cale neobicinuită cu darea de samă despre averea reuniunii în următoarele:

1. Conform cărții principale la sfârșitul anului 1886 averea reuniunii este	2,173 fl. 85 cr.
2. Procente de depunere după acest capital pe semestrul I 1887	43 „ 40 „
3. În 16 Maiu 1887 am primit dela președintele „balului român“ ca venit al balului arangiat în favoarea reuniunii în Februarie 1887	449 „ 28 „
4. Procente de depuneri după aceasta sumă din 16 Maiu până în 28 Novembre a. c.	8 „ 80 „
5. În 12 Octobre a. c. dela Ilustrul dl Zeno Mocsonyi a intrat contribuție	30 „ 18 „
6. În luna curentă ca taxe incuse dela membrii ordinari și ajutători	41 „ — „
Suma totală	2,746 fl. 51 cr.

Acești bani sunt elocați:

I. La cassa de păstrare comitatensă aradană în libelul Nr. 7343	2,247 fl. 43 cr.
II. La institutul de credit și de economii „Victoria“ în Arad, în libelul Nr. 21.	499 „ 8 „
Suma	2,746 fl. 51 cr.

Libelele împreună cu toate documentele se pot vedea ori și când la subscria în Arad, strada Petőfi Nr. 1.

În sfârșit îmi țin de datorință a declara, că voi îngriji aceasta avere până când reuniunea femeilor române din Arad și provincie se va constitui definitiv și legal pe baza statutelor aprobate de înaltul ministeriu.

Arad, 29 Novembre, 1887.

Letiția Oncu,
cassieră.

Loc deschis.)*

Domnule Redactor! În numărul 119, dela 19 Novembre v. a. c. al „Telegrafului Român“ un pretins (? Red.) „acționar“ din Brașov „al Institutului Tipografic“ se încearcă a dovedi cu cifre, că acest institut se află în ajunul falimentului. Spre a putea seduce și amăgi publicul, pretinsul „acționar“ se dimitte la inexactități — ca să nu țină falificări — de cifre și de date**)

Între altele pretinsul „acționar“ afirmă: că eu „ca membru al comitetului de supraveghere a „Institutului tipografic“ nu am revădit și nu am scris nici când bilanțul „Institutului tipografic“ prin urmare nici bilanțul pe anul 1886***)

Față cu aceste afirmațiuni, cari me privesc pe mine personal, în interesul adevărului, me simț datoriu a face următoarea

Declarațiune:

Subscrisul, nici când nu am fost și nu sum nici acum membru al comitetului de supraveghere la „Institutul tipografic“ nu am revădit și nu am scris nici când bilanțul „Institutului tipografic“ prin urmare nici bilanțul pe anul 1886***).

Rugându-Ve, ca să binevoiți a publica aceasta rectificare în numărul procsim al „Telegrafului Român“, rămân al D-voastre

Sibiu, 22 Novembre 1887.

cu toată stima
Dimitrie Cunțan,
prof. sem.

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

**) Care ar fi acele?

***) Unul se lapadă de satană.

Loterie.

Sâmbătă în 3 Decembre 1887.

Buda: 62 83 57 33 24

Nr. 895. [1747] 1—3

CONCURS.

La institutul de agronomie din Mediaș în Transilvania este de ocupat un al treilea post de învățătoriu primariu pentru specialitățile agronomice și anume pentru vinărit, pomărit, stupărit și cultivarea vermililor de mătăsă.

Cu postul acesta este împreunat un salariu de 1,000 fl. v. a., și dreptul de pensie conform concludului universității din 17 Novembre 1874 Nr. 845 1874 și este învățătoriu al treilea obligat a da până la 20 de oare pe săptămână instrucțiune teoretică precum și a conduce lucrurile în grădina de pomărit, vii și pinișie.

Ocuparea postului deocamdată va fi pe un an de probă; la prestațiuni corespunzătoare ocuparea postului provisorie se va transforma la finea anu-

lui de probă în definitivă, și la casdacă aceasta nu se va întâmpla, se vor rebonifica respectivului spesele de călătorie tour și retour.

Competenții la postul acesta, au a-și trimite rugarea din care se fie evident că au absolvat cel puțin șase clase la un gimnasiu sau la o scoală reală superioară, precum și o academie agronomică și posedo o pracsă corăspunzătoare în vinărit și pomărit; până în 5 Ianuarie 1888 la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.

Limba de propunere este cea germană, la cas de cualificațiune egală vor fi preferiți competenții care posed limbile patriei (germană, maghiară și română).

Sibiu, în 27 Novembr, 1887.

Dela oficiul central al universității săsesci.

183 szám. 1887.

[1748] 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Nagyszébeni kir. törvényszék 5914/87 számú végzése által Nagyszébeni „Albina“ hitelintézet javára Csufudi Kertész Iuon, Albin Alesanru és Petrucza Niculae ellen 135 frt. tőke, ennek 1887 év Junius hó 18 napjától számítandó 6% kamtai és eddig összesen 22 frt. 20 kr. perköltségek követelés erejéig el rendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 446 frt. becsült 180 véka csőtörökbuza, 6 tulok, egy tehén, 2 hámló, egy lószekér és 4 szekér széná ból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a Balázsfalvi kir. járásbírósi 1342/1887 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Csufudon alperesek lakásánál leendő eszközlésére 1887-ik év Deczember hó 14-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételéről a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyibe részükre foglalás karában eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedik szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Balázsfalván 1887-ik évi November hó 30 napján.

Vlassa Emil,
kir. bir. végrehajtó.

[1737] 3—3

Medicinae universae

Dr. P. Cioran

ord. 2—3 strada Morei Nr. 3.

Picăturile de stomach

Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Neasemănat mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomachului, respirație, vânturi, răgăieli acre, colică, catar de stomach, acreală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gâlbinare, greață și vörșături, (vomări), durere de cap (în casul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau încercarea stomachului en mănucări și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroidi. Prefal unei sticle împreună cu manducerea la întrebuintarea lor 35 cr., o sticlă duplă 60 cr.

Schutzmarke. Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremsier (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe explicarea la întrebuintarea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalgia cu care se învelesce sticla, și care e roșie și în partea de deasupra revădită cu marca fabricei, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca explicarea la întrebuintarea lor, care se află la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Carl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Avrig, farmacia Keserü. — Sătulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Scheg, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercurea, farmacia Chr. Fr. Schimert. [1707] 6—25

Turnătoriă

de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poate fi învertite cu înlesnire în orice direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egaleză pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din ferbătut pentru clopote, solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plățire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuaiază solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny.

Timișoara, Fabrică.

[1605] 7

Picăturile de stomach Mariazeller, care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach. Neasemănat mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomachului, respirație, vânturi, răgăieli acre, colică, catar de stomach, acreală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gâlbinare, greață și vörșături, (vomări), durere de cap (în casul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau încercarea stomachului en mănucări și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroidi. Prefal unei sticle împreună cu manducerea la întrebuintarea lor 35 cr., o sticlă duplă 60 cr. Schutzmarke. Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremsier (Moravia). Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe explicarea la întrebuintarea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile. Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalgia cu care se învelesce sticla, și care e roșie și în partea de deasupra revădită cu marca fabricei, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca explicarea la întrebuintarea lor, care se află la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremsier. Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Carl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Avrig, farmacia Keserü. — Sătulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Scheg, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercurea, farmacia Chr. Fr. Schimert. [1707] 6—25

Turnătoriă de clopote și de metal a lui Antonie Novotny se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poate fi învertite cu înlesnire în orice direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor. Cu deosebire recomand clopotele găurite și premiate inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egaleză pe unul de 400 punți. Recomand mai departe scaune din ferbătut pentru clopote, solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plățire făcută în rate. Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin. Pentru comande binevoitoare, care se efectuaiază solid și cu punctualitate, se recomandă Antonie Novotny. Timișoara, Fabrică. [1605] 7

Medicament pentru boala de fungie, tuberculosă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumăni etc. prin Ecshalațiune de gas (cu ajutoriu injectiunei rectale). Necredutul, ideatul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espunerii alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescriptele medicale prezente din și afară din țeară: „Adeseori chiar după trei întrebuintări a ecshalațiunei de gas cu ajutoriu injectiunei rectale per: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe săptămână cu 1/2—1 klgram. Pațientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții. „La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebuintarea ecshalațiunei de gas, i-se dă un indem pentru respirațiune. La întrebuintarea mai departe a curei nu se mai repețesc atacurile.“ Chiar și coardele vocale distrucate și plumăna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculosă s'au mântuit toți de tot prin mijlocirea injectiunei de gas. Precum în cele mai mari spitaturi din lume, astfel și în spitalul imperial reg. comun din Viena află aparatul ecshalațiunei de gas cea mai mare întrebuintare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc. Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalațiunei de gas (injectiunei-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebuintării pentru medici; și pentru întrebuintarea însași a bolnavilor prin Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru 8 fl. și 30 cr. pentru pachetare, cu bani gata sau cu rambursa postală. Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică. [1588] 40—50